

[Formanden.]

forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om råstoffer.

(Lovforslag nr. L 119. Fremsat 19/11 76).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ejler Koch (S):

Da mit partis ordfører i denne sag, hr. Auker, er blevet syg, skal jeg på socialdemokratiets vegne give tilslutning til hovedprincipperne i det fremsatte lovforslag, og vi vil gerne benytte lejligheden til at anerkende det meget grundige og udførlige arbejde, som ligger i lovforslaget og ikke mindst i de meget udførlige bemærkninger, som efter min mening vil give os et godt grundlag for det arbejde, vi skal i gang med i udvalget.

Hovedsynspunktet, der ligger til grund for lovforslaget, er en planlægning af råstofforbruget og en styring af vore råstoffressourcer. Baggrunden, og vi har jo tidligere fået materiale herom, er naturligvis vor viden om, at disse råstoffressourcer er begrænsede, og de er mere begrænsede, end vi hidtil har regnet med. Vi kan derfor give vores fulde tilslutning til, at vi nu får det nødvendige lovgrundlag til at gennemføre en planlægning af vores råstoffressourcer, en planlægning, som er nødvendig for at sikre den rette anvendelse af disse ressourcer.

Ministeren har jo i lovforslaget forsøgt at finde den nødvendige balance mellem to måske modstående hensyn. Dels hensynet på den ene side til vores begrænsede ressourcer, dels på den anden side et rimeligt hensyn til erhvervslivet, det erhvervsliv, som bruger disse råstoffer. Det er jo bl. a. kommet til udtryk ved den meget udtømmende formålsbeskrivelse i lovforslagets § 3, og det er jo også kommet til udtryk ved, at man har indsat miljøankenævnet som den sidste endelige administrative instans i stedet for ministeren, et miljøankenævn, som jo erhvervslivet har medbestemmelse i. Det skal jeg nærmere vende tilbage til.

Jeg er tilbøjelig til at mene, at ministeren med det forslag, der her er fremsat, har fundet en rimelig balance mellem de måske modstående hensyn, og når jeg siger måske, så skyldes

det jo, at det ikke er så sikkert, at erhvervenes og samfundets interesser i denne sag i virkeligheden er modstående, fordi – og det er jo også kommet til udtryk i de udtalelser, der er kommet fra erhvervslivets organisationer – erhvervslivet jo i virkeligheden selv er interesseret i at få en planlægning og en styring af råstofforbruget, fordi det er interesseret i, at disse ressourcer ikke bliver udtømt, og at grundlaget for deres virksomhed derfor skrider.

Derfor vil jeg meget gerne anerkende, at ministeren har fundet en balance, men det er så sandelig også mit og socialdemokratiets håb, at den balance mellem de samfundsmæssige hensyn, som man er nået frem til, og erhvervenes interesser ikke skal svækkes yderligere på bekostning af de interesser, samfundet har, altså at erhvervene måske skal have større hensyntagen end den, ministeren allerede har givet.

Det er jo også den problemstilling, vi har diskuteret ved den forrige sags behandling, nemlig spørgsmålet om råstoffhusholdningen, hvor ministeren kan give regler om anvendelsen af råstoffer til bestemte typer af anlægsarbejder. Jeg står noget uforstående over for den kritik, der blev rejst om det i forbindelse med byggeloven, for realiteten er jo den, at de erhverv, der er involveret i denne sag, udtrykkelig er interesseret i at få en sådan råstoffstyring, så jeg kan ikke forestille mig andet, end at man, når man kommer lidt længere ind i den sag, end man måske er kommet her ved første behandling, så også vil give en noget bredere tilslutning til de tanker, der er nedfældet i de pågældende forslag.

Jeg skal i øvrigt ikke gå i detaljer med forslaget, det egner sig nok bedre til udvalgsbehandling. Men jeg vil godt allerede her nævne nogle enkelte ting.

For det første forekommer de tidsfrister, der er sat i § 22, stk. 3, meget lange, og jeg vil gerne spørge ministeren, om det er forsvarligt at vente så længe som til 1988 og år 2003 med at få afviklet de tilladelser, der allerede er givet. Man må vel under rimelig hensyntagen til erhvervenes interesser godt kunne operere med lidt kortere frister.

Jeg kunne også godt tænke mig at rejse spørgsmålet om miljøankenævnets sammensætning. Spørgsmålet om dette ankenævns sammensætning er jo rejst tidligere, og vi kunne måske ønske os en lidt bredere sammensætning af det end den, der er forudsat i lovforslaget. Der er jo også andre interesseorganisa-